



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Wildové a soudkyň JUDr. Blanky Bendové a JUDr. Vladimíry Čítkové ve věci

žalobce: █████ J █████ F █████ narozený █████
bytem █████

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o 200 000 Kč s příslušenstvím a omluvu

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 10. února 2022, č. j. 15 C 45/2015-301, ve spojení s doplňujícím usnesením ze dne 10. března 2022, č. j. 15 C 45/2015-300

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 900 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu, aby žalovaná zaplatila žalobci částku 132 400 Kč spolu s 10 % p. a. úrokem z prodlení z této částky od 10. 10. 2007 do zaplacení, (výrok I.), uložil žalobci povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.) a uložil žalobci povinnost zaplatit České republice náhradu vynaložených nákladů řízení ve výši 3 511 Kč na účet Obvodního soudu pro Prahu 2, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok III.). Doplňujícím usnesením uložil žalobci

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vápeníková

povinnost zaplatit České republice náhradu vynaložených nákladů řízení ve výši 1 534 Kč na účet Obvodního soudu pro Prahu 2, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

2. Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobce původně domáhal zaplacení částky 200 000 Kč s příslušenstvím, ohledně částky 67 600 Kč s příslušenstvím byla žaloba pravomocně zamítnuta rozsudkem soudu I. stupně ze dne 20. 5. 2021 ve spojení s rozsudkem odvolacího soudu ze dne 16. 9. 2021, předmětem sporu tak zůstala částka 132 400 Kč, představující náhradu škody, která měla žalobci vzniknout tím, že exekutor ztratil knihy, které byly sepsány v rámci exekučního řízení vedeného JUDr. Janem Fendrychem, Exekutorský úřad Praha 2 pod sp. zn. [REDAKCE]. Tyto knihy byly v rámci exekuce dne 10. 10. 2007 ze strany zaměstnanců exekutora sepsány a odvezeny. Provedenou dražbu, v níž měly být knihy vydraženy za 10 000 Kč, žalobce považoval za fingoanou, tím mu na daných knihách vznikla škoda v žalované výši.
3. Žalovaná se žalobou nesouhlasila s tím, že dražba proběhla, předložila internetové stránky dražby exekučního řízení vedeného soudním exekutorem JUDr. Janem Fendrychem, Exekutorský úřad Praha 2 pod sp. zn. [REDAKCE] z nichž vyplývá, že knihy byly draženy 16. 4. 2015 a byly prodány za 10 000 Kč.
4. Soud I. stupně na základě provedení dokazování dospěl k závěru, že exekuce proběhla tak, jak byl popsán průběh exekučního řízení vedeného u exekutora JUDr. Jana Fendrycha, Exekutorský úřad Praha 2 pod sp. zn. [REDAKCE]. Provedl důkazy k tvrzením žalobce, že dražba ve skutečnosti neproběhla, a ani po doplnění dokazování dle pokynu odvolacího soudu – provedením videozáznamu a výsledku svědka JUDr. Fendrycha neshledal důvod se od těchto závěrů odchýlit. Vycházel z toho, že v exekučním spise byl jasným a konkrétním způsobem zachycen postup exekutora při provádění dražby, z něhož je zřejmé, že se jednalo o knihy položky soupisu 1 až 36, který byl oceněn částkou 30 000 Kč, nejnižší podání bylo stanoveno na částku 10 000 Kč, dražba proběhla dne 16. 4. 2015 v 16:00 hodin, s časem ukončení 17:00 hodin, žalobce byl o této dražbě informován, dražební vyhláška mu byla doručena vhozením do poštovní schránky dne 24. 4. 2015, došlo ke zveřejnění na úřední desce v obci [REDAKCE]. Dále vycházel z protokolu o provedené dražbě dne 16. 4. 2015, dle něhož dražitel J. [REDAKCE] D. [REDAKCE] v 16:03 hod. dorovnal nejnižší podání a v 17:05 hod. byla dražba ukončena. Dne 17. 4. 2015 vydražitel převzal soubor movitých věcí. Shora uvedený postup měl za prokázaný i svědeckou výpověď vydražitele, ten si již sice nepamatoval konkrétní podrobnosti s ohledem na časový odstup cca 6 let, nicméně vzpomněl si poměrně podrobně na průběh uvedeného dražebního jednání, označil i část knih, které byly předmětem dražby a které odpovídaly i soupisu knih, vedených exekutorem (např. Ottův slovník naučný, dějiny, atlasy a slovníky). Existenci dražby měl za prokázanou i z výpisů, založených ze strany žalované z portálu dražby-exekutoři.cz. Na těchto závěrech setrval i po provedení a zhodnocení důkazu záznamem na CD a výsledku svědka JUDr. Jana Fendrycha, neshledal žádné nejasnosti právě v popisu průběhu dražby, tak jak byl zachycen ve spise sp. zn. [REDAKCE] ani tak jak vyplýval ze svědecké výpovědi svědka D. [REDAKCE] ani další provedené důkazy nezvrátily názor soudu I. stupně, že shora uvedená dražba fakticky proběhla a za takto vydražený soubor knih byla připsána do exekučního řízení částka 10 000 Kč. Tvrzení žalobce, že účast svědka D. [REDAKCE] byla zmanipulována s tím, že je povinným v exekučním řízení vedeném soudním exekutorem Fendrychem, bylo vyvráceno potvrzením exekutorského úřadu, že svědek není evidován u tohoto úřadu jako osoba povinná.
5. Soud I. stupně tak po citaci ustanovení § 1, § 5, § 13 zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), (dále jen „OdpŠk“) nesprávný úřední postup ve smyslu § 13 odst. 1 OdpŠk v dané věci neshledal a žalobu proto zamítl.
6. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“), úspěšné žalované byla přiznána náhrada nákladů dle § 151 odst. 3 o. s. ř. za 10 úkonů po 300 Kč. Žalobci dále byla uložena povinnost zaplatit náklady státu vynaložené na

svědečné JUDr. Fendrycha. O nákladech státu vynaložených na svědečné svědka D [redacted] bylo rozhodnuto doplňujícím usnesením.

7. Proti tomuto rozsudku i doplňujícímu usnesení podal žalobce včasné odvolání. Namítal, že je v rozporu s dobrými mravy, aby žalobce, kterému je přiznáno osvobození od soudních poplatků, platil náklady řízení, které zavínil stát, tedy soudní exekutor svým nesprávným a svévolným postupem. Dané náklady považoval za zcela nepřiměřené, nesouhlasil zejména s výší cestovného soudního exekutora. Svědectví obou svědků považoval za nepravdivá a nevěrohodná, ohradil se proti závěru soudu, že nemá zjišťovací povinnost, soud má ověřit objektivní skutečnost. Poukázal na výpověď svědka D [redacted] který se měl účastnit jediné dražby, a to ohledně knih, které ho nezajímají a které hned prodal dál, s čímž se soud spokojil, aniž by provedl důkaz výsledkem družky svědka, která měla zajistit následný prodej knih. Poukázal dále na výpověď svědka Fendrycha, který uvedl, že mohou někdy odvézt vydražené věci vydražiteli, pokud je to stálý, dlouholetý zákazník, což svědek D [redacted] zjevně nebyl. Nesouhlasil ani s tím, že dražba nebyla zrušena, pokud se přihlásil pouze jediný zájemce, nebylo vysvětleno, proč dražba proběhla až 8 let po soupisu, proč nebyl informován povinný. Vytýkal soudu I. stupně nedostatečná skutková zjištění, pokud nevěnoval pozornost okolnostem soupisu movitých věcí. Žádal, aby byl soudce Růžička vyloučen z projednání dané věci pro neschopnost vést důstojné a smysluplné řízení. Poukázal na to, že sám exekutor konstatoval nesprávný úřední postup, minimálně ohledně sdělení a výpovědi [redacted] V [redacted] není tak důvod pro to, aby žalobce tento spor prohrál. Žádal, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení s pokynem soudu I. stupně, aby vyslechl bývalou družku svědka D [redacted] a ověřil stav exekucí ve vztahu k tomuto svědkovi v roce 2015.
8. Žalovaná považovala odvolání žalobce za nedůvodné, závěry soudu I. stupně za věcně správné. Skutková zjištění považovala za dostatečná, soud I. stupně doplnil dokazování v souladu s pokyny odvolacího soudu, vypořádal se s navrženými důkazy. V řízení bylo prokázáno, že dražba proběhla 16. 4. 2015, soubor knih dle soupisu byl vydražen za 10 000 Kč. K nesprávnému úřednímu postupu nedošlo, nebylo prokázáno, že by zabavené knihy byly ztraceny. Navrhla potvrzení napadeného rozsudku.
9. U odvolacího jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích, žalobce vytýkal soudu I. stupně, že neprovedl výslech družky pana D [redacted] a [redacted] V [redacted] poukázal na to, že exekutor sám konstatoval nesprávné tvrzení [redacted] V [redacted] k nesprávnému úřednímu postupu tedy došlo. Poukázal dále na nestandardní průběh dražby 9 let po zabavení věcí, poté, co byla natočena reportáž a podáno trestní oznámení, žalobce nebyl o dražbě vyrozuměn, neboť byl v té době ve výkonu trestu odnětí svobody, poukázal na rozpory ve výpovědích svědků, orgány činné v trestním řízení v daném případě selhaly. Nesouhlasil ani s náhradou nákladů řízení státu s tím, že svědek Fendrych je úřední osoba, náklady jím vynaložené byly neúčelné.
10. Odvolací soud ve smyslu ust. § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. přezkoumal napadený rozsudek i řízení, které předcházelo jeho vydání, přičemž v souladu s § 213 a § 213a o. s. ř. doplnil dokazování výsledkem svědka [redacted] M [redacted] V [redacted]
11. Jeho výpovědi vzal za prokázané, že v letech 2010 – 2011 pracoval u soudního exekutora JUDr. Fendrycha v pozici vykonavatele, v letech 2011 – 2017 v pozici exekutorského koncipienta. Věděl, že žalobce vystupoval jako povinný v exekuci vedené daným exekutorským úřadem, že byla vedena mobiliární exekuce. Spis týkající se této exekuce neměl na starosti. Nestalo se, že by se někdy zabavené věci nenalezly, nezažil, že by vydražené věci byly odvezeny vydražiteli. Pana D [redacted] nezná. Svědek si nepamatoval, v kolika dražbách se v roce 2015 angažoval, odkázal na spisový materiál. Ani po přehrání záznamu na CD si bližší okolnosti nevybavil.
12. Ani po takto doplněném dokazování odvolací soud neshledal odvolání žalobce důvodným. Soud I. stupně zjistil skutkový stav dostatečným způsobem, v souladu s pokyny odvolacího soudu doplnil dokazování záznamem na CD nosiči a výsledkem soudního exekutora, z provedených důkazů učinil odpovídající skutková zjištění, vypořádal se i s ostatními navrženými důkazy. Ani

po výslechu svědka V [redacted] odvolací soud neshledal důvod se od jeho skutkových závěrů odchýlit. Výslech bývalé družky svědka D [redacted] která měla zajistit další prodej vydražených knih, považoval odvolací soud shodně se soudem I. stupně za nadbytečný, když tato osoba se dražby neúčastnila a další osud vydražených knih již nebyl pro danou věc podstatný, přičemž okolnosti dražby knih byly provedenými důkazy zcela dostatečně objasněny.

13. Žalobci lze přisvědčit v tom, že některé okolnosti dražby byly poněkud neobvyklé (knihy byly vydraženy osobou, která sama neměla o knihy zájem a s dražbami neměla žádnou zkušenost), to však nepostačuje k závěru o tom, že dražba neproběhla tak, jak bylo dokládáno, zejména v situaci, kdy jednotlivé důkazy spolu vzájemně korespondují. Svědek D [redacted] (vydražitel) navíc vysvětlil, jak se k dané dražbě dostal, jaký byl její průběh, vzpomněl si i na tituly některých knih.
14. Skutečnost, že dražba proběhla s odstupem řady let po provedení soupisu, nepovažoval odvolací soud za podstatnou. Tvrzenou ztrátu zabavených věcí žalobce dovozoval pouze z informací od [redacted] V [redacted] ze záznamu na CD však vyplývá, že on sám takovou informaci neposkytl, pouze přisvědčil tvrzení osoby tehdy přítomné, že zabavené věci (dosud) nebyly předány předchozím exekutorem. Ve své výpovědi pak svědek V [redacted] připustil, že tato informace mohla být nesprávná, on sám danou věc neměl na starosti. Ztrátu zabavených věcí tedy nepotvrdil. Realizace dražby přitom jednoznačně vyplývá z předložených listinných důkazů (dražební vyhlášky, protokolu o provedení dražby, výpisů z portálu dražby-exekutori.cz) i výpovědi svědka D [redacted] a Fendrycha. Pochybnosti žalobce o motivaci svědka D [redacted] k účasti v elektronické dražbě nepostačují ke znevěrohodnění výpovědi tohoto svědka, zejména s přihlédnutím k tomu, že jeho výpověď plně koresponduje s ostatními provedenými důkazy. Tvrzení žalobce o zmanipulování tohoto svědka nebyly nijak prokázány, jednalo se o pouhé spekulace.
15. Pokud žalobce poukazoval na okolnosti předání vydražených knih, že měly být odvezeny vydražiteli, přestože takový postup byl realizován pouze v případě stálých a dlouholetých zákazníků, jímž svědek D [redacted] nebyl, vycházel odvolací soud z toho, že svědek Fendrych si na předání vydražených věcí v tomto případě již nepamatoval, pouze připustil možnost odvozu věcí vydražiteli při opakovaných dražbách. To však nevyklučuje, že se tak mohlo stát i v tomto případě, byť se o opakovanou dražbu nejednalo; jak již bylo uvedeno, svědek si na konkrétní okolnosti této dražby již nepamatoval. Ani skutečnost, že žalobce nebyl o dražbě informován, neboť v době jejího doručování vykonával trest odnětí svobody a vyhláška byla doručována na adresu jeho bydliště, tedy že mu dražební vyhláška nebyla řádně doručena, nelze považovat za důkaz toho, že dražba nebyla realizována.
16. Pokud žalobce vytýkal soudu I. stupně, že nevěnoval pozornost okolnostem provedení soupisu zabavených věcí, odvolací soud v tom žádné pochybení neshledal. Vycházel přitom z toho, že předmětem sporu zůstala škoda na věcech, které byly sepsány, o náhradě škody na věcech, které měly být zabaveny, ač nebyly sepsány, již bylo pravomocně rozhodnuto. Okolnosti soupisu movitých věcí pro posouzení nyní projednávaného nároku již nebyly podstatné, nárok žalobce byl odůvodněn tím, že věci, které byly sepsány a zabaveny, nebyly řádně prodány v dražbě, ale byly ztraceny. Pro posouzení dané věci tak bylo významné, jak bylo dále se sepsanými věcmi naloženo, nikoliv, jak došlo k jejich soupisu.
17. Odvolací soud tak shodně se soudem I. stupně dospěl k závěru, že skutková tvrzení žalobce, že dražba byla pouze fingovaná, aby zakryla ztrátu či odcizení daných věcí, nebyla prokázána, naopak provedené důkazy svědčí ve svém souhrnu o tom, že dražba proběhla tak, jak vyplývá z obsahu spisu soudního exekutora. Odvolací soud se tak ztotožnil se závěrem soudu I. stupně, že předpoklady odpovědnosti státu dle § 13 odst. 1 OdpŠk v dané věci naplněny nebyly, k nesprávnému úřednímu postupu tak, jak byl tvrzen žalobcem, nedošlo. Pokud žalobce poukazoval na to, že nesprávný úřední postup spočíval minimálně v tom, že mu byla poskytnuta nesprávná informace ohledně ztráty zabavených věcí, nejednalo se o skutečnost, která by byla v příčinné souvislosti s tvrzenou škodou (ztrátou zabavených věcí), odpovědnost státu dle § 13 odst. 1 OdpŠk tak z této skutečnosti dovodit nelze.

18. Odvolací soud neshledal důvodnou ani námitku podjatosti soudce JUDr. Ondřeje Růžičky vznesenou žalobcem. Vycházel přitom z toho, že důvody uváděné žalobcem jako důvody podjatosti neobstojí, neboť se týkají postupu soudce v daném řízení, přičemž takové skutečnosti jsou jako důvod podjatosti soudce výslovně vyloučeny ust. § 14 odst. 4 o. s. ř. Soudce JUDr. Růžička se k námitce vyjádřil s tím, že se necítí podjatý, důvody podjatosti mu známy nejsou, exekutora osobně nezná. Námitku podjatosti již odvolací soud v této věci opakovaně řešil, naposledy v rozsudku ze dne 16. 9. 2021, č. j. 58 Co 268/2021-250, kdy rovněž důvody pro vyloučení soudce neshledal.
19. Důvodnou neshledal ani námitku žalobce týkající se povinnosti náhrady nákladů řízení. Skutečnost, že dané řízení bylo osvobozeno od soudních poplatků, neznamená, že v případě neúspěchu žalobci nelze uložit náhradu nákladů řízení. Nejednalo se přitom o situaci, kdy by žalobce sám byl osvobozen od soudních poplatků na základě jeho osobních a majetkových poměrů.
20. Soud I. stupně tak nepochybil, pokud neúspěšnému žalobci uložil ve smyslu § 142 odst. 1 o. s. ř. náhradu nákladů řízení úspěšné žalované a v souladu s § 148 odst. 1 o. s. ř. rovněž náhradu nákladů řízení státu za vyplacené svědečné. Pokud se jedná o výši nákladů žalované, odvolací soud pro stručnost plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku (odst. 24). Pokud žalobce poukazyval na vysoké svědečné poskytnuté svědkovi Fendrychovi, vycházel odvolací soud z obsahu spisu, z něhož vyplývá, že svědek použil osobní automobil na cestu k soudnímu jednání z místa, kde probíhala jeho zdravotní rehabilitace, s předchozím souhlasem soudu v souladu s § 30 vyhlášky č. 37/1992 Sb. Nejednalo se tedy pouze o cestu v rámci Prahy, jak se žalobce domníval. Tyto náklady tak nelze považovat za neúčelné.
21. Z těchto důvodů odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil dle § 219 o. s. ř.
22. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., žalovaná uspěla i v odvolacím řízení, byla jí tedy přiznána náhrada nákladů nezastoupeného účastníka dle § 151 odst. 3 o. s. ř., spočívající v paušální náhradě hotových výdajů za 3 úkony (vyjádření k odvolání a účast u dvou odvolacích jednání) po 300 Kč dle § 1 odst. 3 písm. a/ a c/ a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Proti výroku o nákladech řízení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.).

Praha 23. června 2022

JUDr. Markéta Wildová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vápeníková